

Копія

ПІВНІЧНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

вул. Шолуденка, буд. 1, літера А, м. Київ, 04116, (044) 230-06-58 inbox@anec.court.gov.ua

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"21" лютого 2019 р.

Справа № 910/2030/18

Північний апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Пономаренка Є.Ю.

суддів: Смірнові Л.Г.

Дідиченко М.А.

при секретарі судового засідання Мовчан А.Б.,

за участю представників:

від позивача - Тучіна О.В., адвокат, ордер №092166 від 12.11.2015;

від відповідача - Добринін В.В., адвокат, довіреність № б/н від 02.01.2019;

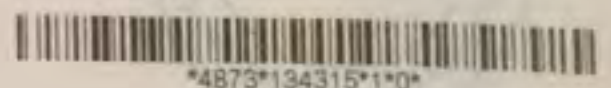
від третьої особи - ТОВ "ТОВ-РСА" - Добринін В.В. адвокат, ордер №439268 від 31.01.19;

від третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору - ТОВ "Полірем" - Тучін М.М., адвокат, ордер №092106 від 27.01.2017,

розглянувши апеляційні скарги товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" на рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 (суддя Гулевець О.В., повний текст складено – 17.09.2018) за позовом товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" до товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача - товариства з обмеженою відповідальністю "ТОВ-РСА" про визнання недійсними договорів, за заявою третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору - товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" до товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" про визнання недійсним договору.

встановив наступне.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" (позивач) звернулося до Господарського суду міста Києва з позовною заявою до Товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" (відповідач) про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17 лютого 2015 року укладеного між ТОВ "Полірем-Логістика" та ТОВ "Полірем Київ", посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Михайленко С.А. та зареєстрованого в реєстрі за №208 та визнання недійсним договору купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року, укладеного між ТОВ "Полірем-Логістика" та ТОВ

*4873*134315*1*0*

"Полірем Київ", посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Михайленко С.А. та зареєстрованого в реєстрі за №311.

В обґрунтування заявленого позову позивач посиляється на те, що оспорювані договори укладені директором ТОВ "Полірем-Логістика" з перевищенням повноважень, передбачених статутом Товариства.

Крім цього, товариство з обмеженою відповідальністю "Полірем" звернулось до суду із заявою про вступ у справу №910/2030/18 як третя особа із самостійними вимогами щодо предмета спору. В своєму позові третя особа із самостійними вимогами на предмет спору – Товариство з обмеженою відповідальністю "Полірем" просила суд визнати недійсним договір купівлі-продажу від 27.02.2015, укладений між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" (відповідач 1 за позовом третьої особи) та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" (відповідач 2 за позовом третьої особи), посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Михайленко С.А. та зареєстрованим в реєстрі за №311 в частині майна, що належить ТОВ "Полірем".

Позов третьої особи з самостійними вимогами мотивований тим, що ТОВ "Полірем" не надавало згоди на відчуження майна за договором купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року, майно товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" вибуло із законного володіння ТОВ "Полірем" та його засновників, що є порушенням чинного законодавства України та згідно із ст. 203, ст. 215 ЦК України є підставою для визнання договору купівлі-продажу недійсним в частині майна, що належить ТОВ "Полірем".

Рішенням Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 у задоволенні позовних вимог товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та вимог третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору – товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" відмовлено повністю.

Місцевий господарський суд, відмовляючи у задоволенні вимог позивача про визнання недійсними вказаних договорів, виходив з того, що відбулось належне схвалення ТОВ "Полірем-Логістика" оспорюваних правочинів.

Відмова у задоволенні вимог третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору – товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" мотивована тим, що матеріали справи не містять належних, допустимих, достатніх та достовірних доказів в підтвердження посилань на те, що директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. спотворено дані та визначено за змістом додатку № 1 до договору купівлі-продажу від 27.02.2015 та акту прийому передачі до договору від 27.02.2015 невірні назви заставного майна.

Також, суд вказав, що обставини щодо відчуження за договором купівлі-продажу від 27.02.2015 майна, яке б належало третій особі з самостійними вимогами, товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем" не доведені.

Не погоджуючись із вказаним рішенням суду, товариство з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" звернулося до апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, у якій просить скасувати рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 та прийняти нове рішення, яким задовольнити позовні вимоги ТОВ "Полірем-Логістика".

Апеляційна скарга мотивована тим, що вчинення директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. (особою, якою були підписані спірні договори без належних повноважень) дій по прийнятті оскаржуваних правочинів до виконання, не можна вважати їх належним схваленням.

Також, не погоджуючись із вказаним рішенням суду, товариство з обмеженою відповідальністю "Полірем" звернулося до апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, у якій просить скасувати рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 та прийняти нове, яким задовольнити позовні вимоги третьої особи - ТОВ "Полірем".

Так, ТОВ "Полірем" зазначає, що ТОВ "Полірем-Логістика" (відповідачем 1) в порушення чинного законодавства відчужено до відповідача 2 (ТОВ "Полірем Київ") майно, яке належало на праві власності ТОВ "Полірем" та фактично знаходилося за договором оренди приміщення на виробничому майданчику ТОВ "Полірем-Логістика" за адресою м. Київ, вул. Академіка Бутлерова, 8 і перебувало у заставі ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" за договором застави основних засобів № 12/14/1126 від 28.12.2010.

Представники апелянтів у судовому засіданні підтримали апеляційні скарги та просили їх задовольнити.

Представник відповідача в судовому засіданні заперечив проти задоволення вимог апеляційних скарг.

Представник третьої особи - ТОВ "ТОВ-РЄА" надав пояснення по суті апеляційних скарг.

Згідно з ч. 1 ст. 270 Господарського процесуального кодексу України у суді апеляційної інстанції справи переглядаються за правилами розгляду справ у порядку спрощеного позовного провадження з урахуванням особливостей, передбачених у Главі 1 Розділу IV.

Частинами 1 та 2 ст. 269 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції досліджує докази, що стосуються фактів, на які учасники справи посилаються в апеляційній скарзі та (або) відзиві на неї.

Колегія суддів, беручи до уваги межі перегляду справи в апеляційній інстанції, обговоривши доводи апеляційних скарг, проаналізувавши на підставі фактичних обставин справи застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права при прийнятті оскаржуваного рішення, дійшла до висновку про те, що апеляційна скарга товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" підлягає задоволенню, а скарга товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" - залишенню без задоволення, з наступних підстав.

У власності товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" на підставі дублікату-договору купівлі-продажу від 09.10.2002 знаходиться майно (склад мокрого зберігання площею 313,9 кв.м, резервуари (4 шт.) та рампа площею 421,1 кв.м., що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, будинок 8.

Між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика", як продавцем, та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", як

покупцем, 17.02.2015 укладено попередній договір купівлі-продажу майна, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 17.02.2015, за реєстровим номером № 208, відповідно до умов якого сторони погодили, що зобов'язуються укласти між собою договір купівлі-продажу наступного майна: будівлю мокрого зберігання літ. "Г" загальною площею 735 кв.м., що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, 8; 306 одиниць основних засобів згідно додатку № 1 до договору. Нежитлова будівля, зазначена вище і основні засоби у кількості 306 одиниць будуть придбані покупцем після закінчення продавцем погашення заборгованості перед ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" та зняття обтяжень/іпотек/застав за кредитом ТОВ "Полірем" та/або ТОВ "Полірем- Центр" (що були накладені на підставі договору іпотеки № 010/02-01/03/159/1 від 14.07.2006 та до договору застави основних засобів № 12/14/1130 від 28.12.2010).

Відповідно до п. 4, п. 5 попереднього договору, оплата майна має бути здійснена в гривнях шляхом безготівкового авансового платежу до дати укладання основного договору купівлі-продажу.

Між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика", як продавцем, та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", як покупцем, 27.02.2015 було укладено договір купівлі-продажу, у відповідності до п. 1 якого продавець передає (продає), а покупець за ціною та за умов, передбачених цим договором приймає у власність (купує) належне продавцю на праві приватної власності наступне майно:

- будівля складу мокрого зберігання вапна, літ. "Г" загальною площею 735 кв.м, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, 8 (вісім). До будівлі входить склад мокрого зберігання площею 313,9 кв.м., резервуари (4 шт.) та рампа площею 421,1 кв.м. (загальною вартістю - 1 200 000 грн.);

- основні засоби у кількості 309 одиниць згідно додатку № 1, що є невід'ємною частиною договору (загальною вартістю 100 000 грн.) (далі все разом - об'єкт).

Відповідно до пункту 1.4. договору, визначене в п. 1.2 цього договору нерухоме майно належить продавцю на праві власності на підставі дублікату договору купівлі-продажу від 23.02.2015, виданого Шиян А.О., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу за реєстровим № 71 (сам договір купівлі - продажу було посвідчено Чуйко А.О. приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 09.10.2002 за реєстр. № 3277 і зареєстровано Комунальним підприємством "Київське міське бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна" 25.02.2003 в реєстрову книгу № 70п-111 за реєстровим номером: 5609-п). Право власності на майно зазначене в п.1.2. цього договору зареєстроване в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно за номером запису про право власності: 8891972, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 585583580000, що підтверджується витягом з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності, виданого державним реєстратором Михайленком С.А., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 27.02.2015, за індексним номером витягу: 34291626.

Згідно із п. 2.1, 2.2 договору купівлі-продажу від 27.02.2015, ціна (вартість) об'єкту за договором за домовленістю сторін встановлюється в розмірі 1300000,00 грн., ринкова вартість майна підтверджена висновком суб'єкта оціночної діяльності –

ТОВ "Триалекс" про незалежну оцінку станом на 28.11.2014 і становить 1200000,00 грн. ціна об'єкту сплачена покупцем продавцю повністю до дати підписання договору. Сторони підтверджують, що сплата ціни (вартості) об'єкту була здійснена на підставі попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015 за реєстр. №208 (зі змінами від 24.02.2015).

Обґрунтовуючи позовні вимоги позивач посиляється на те, що директор товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" Губніцин А.С., в порушення вимог Статуту, без погодження із Загальними зборами учасників ТОВ "Полірем-Логістика", уклав вказані договори щодо відчуження основних фондів Товариства.

Місцевий господарський суд, відмовляючи у задоволенні вимог позивача про визнання недійсними вказаних договорів, виходив з того, що відбулось належне схвалення ТОВ "Полірем-Логістика" оспорюваних правочинів.

Враховуючи відмову у задоволенні позовних вимог ТОВ "Полірем-Логістика" за необґрунтованістю, місцевим господарським судом не було застосовано наслідки спливу строку позовної давності, про що було заявлено відповідачем. При цьому, судом зроблено висновок щодо пропуску позивачем строку позовної давності.

Колегія суддів апеляційного суду не погоджується із вказаними висновками місцевого господарського суду щодо необґрунтованості вимог позивача, з наступних підстав.

Пунктом 1 ч. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України встановлено, що підставами виникнення прав та обов'язків, є, зокрема, договори та інші правочини.

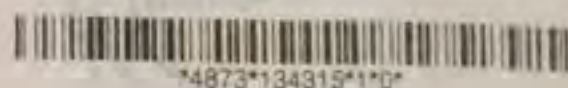
Частиною 1 ст. 626 Цивільного кодексу України передбачено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Положення ч. 2 ст. 16 Цивільного кодексу України та ст. 20 Господарського кодексу України передбачають такий спосіб захисту порушеного права як визнання недійсним правочину (господарської угоди).

Згідно з ч. 1 ст. 207 Господарського кодексу України господарське зобов'язання, що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, або укладено учасниками господарських відносин з порушенням хоча б одним з них господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності), може бути на вимогу однієї із сторін, або відповідного органу державної влади визнано судом недійсним повністю або в частині.

Відповідно до п. 7 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 9 від 06.11.2009 "Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними" правочин може бути визнаний недійсним лише з підстав, визначених законом, та із застосуванням наслідків недійсності, передбачених законом.

Відповідно до ч. ч. 1, 3 ст. 215 Цивільного кодексу України підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою-третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього кодексу. Якщо недійсність правочину прямо не встановлена законом, але одна із сторін або інша заінтересована особа заперечує його дійсність на підставах, встановлених законом. Такий правочин може бути визнаний судом недійсним (оспорюваний правочин).

Згідно ст. 203 Цивільного кодексу України:

1. Зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

2. Особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності.

3. Волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі.

5. Правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним.

6. Правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами), не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей.

Перелік вказаних вимог, додержання яких є необхідним для дійсності правочину, є вичерпним.

Частиною 2 ст. 207 Цивільного кодексу України передбачено, що правочин, який вчиняє юридична особа, підписується особами, уповноваженими на це її установчими документами, довіреністю, законом або іншими актами цивільного законодавства, та скріплюється печаткою.

Спірні договори було підписано з боку ТОВ "Полірем-Логістика" директором Губніциним А.С. та скріплено печаткою товариства.

Згідно із п. 27 Статуту ТОВ "Полірем-Логістика", затвердженого загальними зборами учасників ТОВ "Полірем-Логістика" (протокол №31-07/2012 від 31.07.2012) (далі – Статут) директор є виконавчим органом товариства, який вирішує усі питання діяльності Товариства, крім віднесених до виключної компетенції Загальних зборів. Директор зобов'язаний сумлінно виконувати свої обов'язки та керуватись в своїх діях інтересами Товариства.

У відповідності до п. 28.2. Статуту, директор Товариства розпоряджується майном та коштами Товариства, його банківськими рахунками в межах своєї компетенції, визначеної Статутом та згідно із рішеннями загальних зборів, має право першого підпису фінансових та банківських документів.

Загальні збори учасників товариства є вищим органом Товариства, який має право приймати рішення з усіх питань діяльності Товариства, в тому числі і переданих до компетенції Директора (п. 19.1., п. 20 Статуту).

Пунктом 20.15 Статуту передбачено, що до виключної компетенції загальних зборів учасників, серед інших, віднесено й попереднє затвердження правочинів (договорів, контрактів) щодо відчуження або передачі основних фондів Товариства в заставу, як для забезпечення власних зобов'язань Товариства, так і за договорами майнового поручительства за третіх осіб, незалежно від суми правочину та вартості основних фондів.

За змістом п. 28.5 Статуту директор подає Загальним зборам на затвердження правочини (договори, контракти), що потребують попереднього затвердження Загальними зборами.

Пунктом 28.7. Статуту передбачено, що правочини (договори, контракти), які підлягають попередньому затвердженню Загальними зборами згідно з цим Статутом, можуть бути укладені директором тільки після прийняття Загальними зборами

рішення про їх затвердження, яке викладається в протоколі загальних зборів. Якщо такий правочин (договір, контракт) укладений без попереднього затвердження Загальних зборів, він є недійсним з моменту його укладення.

Предметом попереднього договору купівлі-продажу від 17.02.2015 та договору купівлі-продажу від 27.02.2015 є будівля складу мокрого зберігання вапна, літ. "Г" загальною площею 735 кв.м, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Бутлерова Академіка, 8 (вісім). До будівлі входить склад мокрого зберігання площею 313,9 кв.м., резервуари (4 шт.) та рампа площею 421,1 кв.м. (загальною вартістю – 1 200 000,00 грн.) та - основні засоби згідно додатку № 1, що є невід'ємною частиною договору (загальною вартістю 100000,00 грн.).

З урахуванням того, що предметом договорів є відчуження основних фондів ТОВ "Полірем-Логістика", то укладенню таких договорів мало передувати попереднє затвердження їх Загальними зборами.

Відповідні рішення Загальних зборів ТОВ "Полірем-Логістика" в матеріалах даної справи відсутні. Про відсутність таких рішень зазначено і в заявах свідків Галагана Ю.О. від 20.03.2018 та Тугай З.М., від 21.03.2018.

Вказана обставина відповідачем не заперечується.

Таким чином, оскільки укладення попереднього договору купівлі-продажу від 17.02.2015 та договору купівлі-продажу від 27.02.2015 відбулось за відсутності попереднього затвердження Загальними зборами товариства позивача, вказані правочини є такими, що вчинені директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. із перевищенням повноважень.

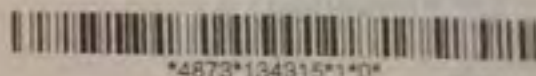
Правочин, вчинений представником з перевищенням повноважень, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє, лише у разі наступного схвалення правочину цією особою. Правочин вважається схваленим зокрема у разі, якщо особа, яку він представляє, вчинила дії, що свідчать про прийняття його до виконання. Наступне схвалення правочину особою, яку представляють, створює, змінює і припиняє цивільні права та обов'язки з моменту вчинення цього правочину (стаття 241 Цивільного кодексу України).

Пунктом 3.4 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 29.05.2013 № 11 "Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними" передбачено, що наступне схвалення юридичною особою правочину, вчиненого від її імені представником, який не мав належних повноважень, унеможлиблює визнання такого правочину недійсним. Доказами такого схвалення може бути, зокрема, відповідне вчинення дій, які свідчать про схвалення правочину (прийняття його виконання, здійснення платежу другій стороні, підписання товаророзпорядчих документів т.ін.).

Як вже було вказано, місцевий господарський суд дійшов висновку про схвалення позивачем оспорюваних договорів.

При цьому, обґрутовуючи наведений висновок, місцевий господарський суд послався на судові рішення у справі № 910/3496/17, якими були встановлені, на думку суду, преюдиціальні обставини належного схвалення позивачем правочину з відчуження основних фондів товариства.

Крім цього, суд першої інстанції, вказуючи в оскаржуваному рішенні на те, що відбулось схвалення позивачем правочину, зазначив наступне.

На виконання умов попереднього договору, 24.02.2015 о 13:38 год. товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" за платіжним дорученням № 224 від 24.02.2015 перераховано позивачеві на його банківський рахунок №26001053142017, відкритий у Київське ГРУ ПАТ "Приватбанк", 1 300 000,00 грн. з призначенням платежу: "оплата за майно згідно попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015".

ТОВ "Полірем-Логістика" (позивач за первісним позовом), після отримання (зарахування на банківських рахунок) від ТОВ "Полірем Київ" грошових коштів за попереднім договором в сумі 1 300 000,00 грн., 24.02.2015 о 14:07 год. перерахував їх за платіжним дорученням № 1 від 24.02.2015 зі свого банківського рахунку № 26001053142017, відкритого у Київському ГРУ ПАТ "Приватбанк", на користь ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", вказавши в призначенні платежу: "погашення майновим поручителем частини заборгованості кредиту (за тілом) ТОВ "Полірем-Центр" за кредитним договором № 010/42-0-1/854 від 16.12.2011".

Як вказав суд першої інстанції, матеріали справи не містять доказів повернення товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" або вчинення дій спрямованих на повернення грошових коштів товариству з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" на суму 1 300 000,00 грн.

За висновком місцевого господарського суду, позивач за первісним позовом, отримавши від ТОВ "Полірем Київ" грошові кошти в сумі 1 300 000,00 грн., здійснивши, як майновий поручитель, погашення частини заборгованості кредиту (за тілом) ТОВ "Полірем-Центр" за кредитним договором № 010/42-0-1/854 від 16.12.2011 та не вчинивши жодних дій щодо повернення вказаних коштів відповідачу за первісним позовом, схвалив укладення директором Товариства опорюваних правочинів.

Колегія суддів вважає відсутніми обставини щодо схвалення позивачем оскаржуваних правочинів, виходячи з наступного.

Так, щодо надання місцевим господарським судом преюдиціального значення висновкам судів, наведених у рішеннях по справі № 910/3496/17, слід зазначити наступне.

Господарським судом міста Києва розглядалася справа №910/3496/17 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" до Товариства з обмеженою відповідальністю "ТОВ-РЄА", за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача - Товариства обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" і Товариства з обмеженою відповідальністю "ФАСТ ВЕЙ", про витребування майна з чужого незаконного володіння.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 04.07.2017, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 21.08.2017, у задоволенні позову відмовлено повністю. Постановою Верховного Суду від 13 лютого 2018 року по вказані постанова апеляційної інстанції та рішення місцевого суду справі № 910/3496/17 залишені без змін.

Суди першої та апеляційної інстанції під час розгляду справи № 910/3496/17 дійшли висновку про те, що Товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" вчинено дії щодо виконання договору (передано спірне майно ТОВ

"Полірем Київ"), так і прийнято на виконання договору від ТОВ "Полірем Київ" грошові кошти.

Посилаючись на наведене, суди дійшли висновку про схвалення позивачем договору купівлі - продажу від 27.02.2015.

Як роз'яснено п 2.6. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 року № 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" преюдиціальне значення процесуальним законом надається саме обставинам, встановленим судовими рішеннями (в тому числі в їх мотивувальних частинах), а не правовій оцінці таких обставин, здійсненій іншим судом.

Крім цього, згідно ч. 7 статті 75 Господарського процесуального кодексу України правова оцінка, надана судом певному факту при розгляді іншої справи, не є обов'язковою для господарського суду.

Колегія суддів вважає, що у даному випадку у рішенні Господарського суду міста Києва від 04.07.2017 та постанові Київського апеляційного господарського суду від 21.08.2017 у справі № 910/3496/17 судами була надана саме оцінка наявним у матеріалах справи доказам та обставинам щодо передачі майна та прийняття оплати за це ТОВ "Полірем-Логістика".

При цьому, слід зазначити, що Верховний Суд, залишаючи без змін рішення Господарського суду міста Києва від 04.07.2017 та постанову Київського апеляційного господарського суду від 21.08.2017 у справі № 910/3496/17, не вказав, що висновки зроблені судами попередніх інстанцій про схвалення ТОВ "Полірем-Логістика" договору купівлі-продажу від 27.02.2015, є обґрунтованими.

Верховний Суд, обґрунтовуючи відмову у позові, зазначив про те, що договір купівлі-продажу від 27.02.2015 не визнавався недійсним. Тому, власне позивач і звернувся з новим позовом про визнання вказаних договорів недійсними.

Враховуючи те, що судами першої та апеляційної інстанцій у іншій справі №910/3496/17 була надана саме правова оцінка вказаним вище доказам та обставинам, а постанова Верховного Суду не містить правових висновків про схвалення оскаржуваних наразі договорів, посилення місцевого господарського суду на преюдиціальність встановлених в межах вказаної справи обставин визнаються апеляційним судом необґрунтованими.

Окрім наведеного, місцевим господарським судом при посиланні на обставини отримання позивачем від відповідача грошових коштів, як оплати за спірним правочином купівлі – продажу від 27.02.2015, а також здійснення погашення отриманими коштами частини кредитної заборгованості, не було враховано наступного.

В матеріалах даної справи наявні докази на підтвердження того, що саме директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. (особою, якою вчинено правочин з перевищенням повноважень) було здійснено розпорядження грошовими коштами, отриманими від відповідача, як оплати за спірним договором купівлі – продажу.

Так, згідно наявної у матеріалах справи заяви (т.3, а.с. 122) директора ТОВ "Полірем-Логістика" Губніцина А.С., яка містить його особистий підпис та печатку вказаного Товариства, зазначеною особою було відкрито рахунок

№ 26001053142017 у ПАТ КБ "Приватбанк".

При цьому, за змістом Заяви не передбачено іншої особи на розпорядження рахунком, окрім директора ТОВ "Полірем-Логістика" Губніцина А.С.

Крім цього, у матеріалах справи наявна Картка зі зразком підпису директора ТОВ "Полірем-Логістика" Губніцина А.С. та відбитком печатки вказаного Товариства (т.3, а.с. 122, зворотній бік), яка посвідчена приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Бойко Л.П. (реєстровий номер 432).

Так, на вказаній Картці міститься зразок особистого підпису Губніцина А.С., як керівника ТОВ "Полірем-Логістика", а також печатка вказаного Товариства. У зазначеній Картці вказано, що другого підпису не передбачено.

Випискою з банківського рахунку № 26001053142017 (т.3, а.с.123), який було відкрито директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. у ПАТ КБ "Приватбанк", підтверджується надходження на вказаний рахунок грошових коштів від ТОВ "Полірем Київ" з призначенням платежу – оплата за майно згідно попереднього договору купівлі – продажу майна від 17.02.2015, а саме: 23.02.2015 за платіжним дорученням №268 – 200 грн., 24.02.2015 за платіжним дорученням №224 – 1 300 000,00 грн. та 27.02.2015 за платіжним дорученням №281 – 50 грн.

Також, із вказаної виписки вбачається, що директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. відбулось особисте розпорядження коштами, отриманими від ТОВ "Полірем Київ" в сумі 1 300 000,00 грн. шляхом перерахування їх до Київської регіональної дирекції АТ "Райффайзен Банк Аваль", як оплати майновим поручителем частини кредитної заборгованості ТОВ "Полірем-Центр" за кредитним договором № 010/42-0-1/854 від 16.12.2011.

Таким чином, все вищевикладене у сукупності свідчить про те, що особисто директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. (особою якою було вчинено правочини за відсутності попереднього їх затвердження Загальними зборами товариства позивача) було відкрито рахунок № 26001053142017 у ПАТ КБ "Приватбанк" та тільки вказана особа могла ним розпоряджатися; саме на зазначений рахунок були перераховані кошти, як оплата за спірним попереднім договором купівлі – продажу майна від 17.02.2015, а також саме директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. відбулось особисте розпорядження вказаними коштами, отриманими від ТОВ "Полірем Київ" в сумі 1 300 000,00 грн., шляхом перерахування їх, як оплати майновим поручителем частини кредитної заборгованості ТОВ "Полірем-Центр" за кредитним договором № 010/42-0-1/854 від 16.12.2011.

З наведеного вбачається, що саме особою від імені якої вчинено спірні правочини (директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С.) були вчинені дії по прийняттю оскаржуваних договорів до виконання.

Згідно висновку Вищого господарського суду України, викладеного у постанові від 25 травня 2016 року у справі № 910/28081/14, який було підтримано Верховним судом України (постанова від 13.09.2017 у справі №910/28081/14), хоча Договір виконано у повному обсязі, проте не можна вважати правочин схваленим особою, від імені якої його укладено, якщо дії, що свідчать про прийняття його до виконання, вчинено особою, яка і підписала спірну угоду без належних повноважень. Також, у постанові вказано, що доказів вчинення органами управління позивача будь-яких дій, які б свідчили про схвалення ними спірного правочину, матеріали справи не містять.

Таким чином, вчинення директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. (особою, якою були підписані спірні договори без належних повноважень) дій по прийняттю оскаржуваних правочинів до виконання, не можна вважати їх належним схваленням.

В свою чергу, жодних доказів вчинення органами управління позивача будь-яких дій, які б свідчили про схвалення ними спірних правочинів, матеріали справи не містять.

Отже, місцевий господарський суд дійшов хибного висновку про належне схвалення ТОВ "Полірем-Логістика" оспорюваних правочинів, та відповідно відсутності підстав для визнання таких правочинів недійсними.

Таким чином, з огляду на укладення директором ТОВ "Полірем-Логістика" попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015 та договору купівлі-продажу від 27.02.2015 за відсутності попереднього їх затвердження Загальними зборами товариства позивача, а також враховуючи відсутність доказів вчинення органами управління позивача будь-яких дій, які б свідчили про схвалення ними спірних правочинів, колегія суддів дійшла висновку про обґрунтованість позовних вимог про визнання вказаних договорів недійсними.

Разом з тим, відповідачем за первісним позовом було заявлено про застосування наслідків спливу строку позовної давності до позовних вимог ТОВ "Полірем-Логістика".

Місцевий господарський суд, враховуючи відмову у задоволенні позову з підстав його необґрунтованості, не застосував позовну давність до вимог позивача.

В свою чергу, оскільки колегія суддів дійшла до висновку про обґрунтованість позовних вимог, позовна давність підлягає застосуванню.

Так, за змістом частини першої статті 261 Цивільного кодексу України позовна давність застосовується лише за наявності порушення права особи.

Отже, перш ніж застосовувати позовну давність, господарський суд повинен з'ясувати та зазначити в судовому рішенні, чи порушене право або охоронюваний законом інтерес позивача, за захистом якого той звернувся до суду. У разі коли такі право чи інтерес не порушені, суд відмовляє в позові з підстав його необґрунтованості. І лише якщо буде встановлено, що право або охоронюваний законом інтерес особи дійсно порушені, але позовна давність спливла і про це зроблено заяву іншою стороною у справі, суд відмовляє в позові у зв'язку зі спливом позовної давності - за відсутності наведених позивачем поважних причин її пропущення.

Щодо питання про застосування інституту позовної давності, слід зазначити наступне.

Відповідно до статті 256 Цивільного кодексу України позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Відповідно до статті 257 Цивільного кодексу України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

До позовних вимог про визнання недійсними, укладених між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" договорів, відповідно до статті 257 Цивільного

кодексу України встановлено позовну давність тривалістю у 3 роки.

Частинами 4, 5 статті 267 Цивільного кодексу України передбачено, що спливу позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові. Якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту.

При цьому, визначення початкового моменту перебігу позовної давності має важливе значення, оскільки від нього залежить і правильність обчислення позовної давності, і захист порушеного права.

Початок перебігу позовної давності визначається відповідно до правил статті 261 Цивільного кодексу України.

Відповідно до частини 1 статті 261 Цивільного кодексу України перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Для юридичної особи (суб'єкта підприємницької діяльності), як сторони правочину (договору), днем початку перебігу строку позовної давності слід вважати день вчинення правочину (укладення договору), оскільки він збігається із днем, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права.

Аналогічної позиції дотримувався Верховний Суд України у постанові від 19 серпня 2014 року у справі №3-59гс14.

Враховуючи те, що порушення ч.2 ст.203 Цивільного кодексу України було допущено саме в момент укладення спірних договорів, то саме в цей момент позивач (юридична особа) дізнався про вчинення таких правочинів та відповідно про порушення свого права.

З огляду на викладене, колегією суддів визнаються необґрунтованими посилання позивача на те, що строк позовної давності у даному випадку розпочав свій перебіг саме з того часу, коли його представник дізнався про вчинення оскаржуваних правочинів (02.06.2017), тобто після отримання у приватного нотаріуса документів, внаслідок тимчасового доступу до речей і документів, що містять охоронювану законом таємницю на підставі ухвали слідчого судді Деснянського районного суду м. Києва від 02.06.2017 у справі №754/6746/17 за кримінальним провадженням щодо директора ТОВ "Полірем-Логістика" Губніцина А.С.

Отже, у даному випадку днем початку перебігу строку позовної давності слід вважати день вчинення правочинів.

Так, строк позовної давності щодо вимоги про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015 розпочав свій перебіг 17.02.2015 та спливу відповідно 17.02.2018.

В свою чергу, строк позовної давності щодо вимоги про визнання недійсним договору купівлі-продажу від 27.02.2015 розпочав свій перебіг 27.02.2015 та спливу відповідно 27.02.2018.

З даним позовом про визнання вказаних договорів недійсними позивач звернувся до суду 19.02.2018, що підтверджується відбитком органу поштового зв'язку на конверті, у якому до суду надійшла позовна заява (т.1, а.с. 88).

Таким чином, за вимогою про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015 позивачем було пропущено строк позовної давності. В свою чергу, обставин пропуску строку позовної давності за іншою

вимогою позивача – про визнання недійсним договору купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року, колегією суддів не встановлено.

Причин поважності пропуску строку позовної давності позивачем не наведено.

Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові (ч.4 ст. 267 Цивільного кодексу України).

Таким чином, у задоволенні вимоги позивача про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17.02.2015 слід відмовити у зв'язку з пропуском позивачем строку позовної давності щодо вказаної вимоги.

При цьому, мотивувальну частину рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 слід змінити в частині висновку щодо визнання необґрунтованою вимоги про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17 лютого 2015 року та незастосування до даної позовної вимоги строку позовної давності.

В свою чергу, в частині відмови у задоволенні вимоги позивача про визнання недійсним договору купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року оскаржуване рішення слід скасувати та прийняти нове, яким вказану вимогу задовольнити повністю.

Щодо позову третьої особи з самостійними вимогами – Товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" про визнання недійсним договору купівлі-продажу від 27.02.2015, укладеного між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", слід зазначити наступне.

Так, ТОВ "Полірем" зазначає, що ТОВ "Полірем-Логістика" (відповідачем 1) в порушення чинного законодавства відчужено до відповідача 2 (ТОВ "Полірем Київ") майно, яке належало на праві власності ТОВ "Полірем" та фактично знаходилося за договором оренди приміщення на виробничому майданчику ТОВ "Полірем-Логістика" за адресою м. Київ, вул. Академіка Бутлерова, 8 і перебувало у заставі ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" за договором застави основних засобів № 12/14/1126 від 28.12.2010: лінія з виробництва заповнювачів швів (поз. № 2-12 договору застави № 12/14/1126 від 28.12.2010 року інв. № 1.312, № 1.311, № 1.309, № 1.303, № 1.302, № 1.300, № 1.308, № 1.307, № 1.378, № 1.379, № 1.380) два силоси великі (для цементу) - 120 куб.м. (поз. № 29 договору застави, інв. № 1.246).

В підтвердження наведеного, ТОВ "Полірем" стверджує, що директор ТОВ "Полірем-Логістика" Губніцин А.С. спотворив дані та визначив за змістом додатку № 1 до договору купівлі-продажу від 27.02.2015 та акту прийому передачі до договору від 27.02.2015 замість вірної назви заставного майна за договором застави основних засобів № 12/14/1126 від 28.12.2010: два силоси для цементу - 120 куб.м. (поз. № 29 договору застави) зазначив назву - "складський модуль для приймання, відвантаження, зберігання, відгрузки сипучих матеріалів" (п/п № 2 додатку № 1 до договору від 27.02.2015 року); лінію з виробництва заповнювачів швів (поз. № 2-12 договору застави) зазначив назвою "лінія для виробництва і фасування сухих будівельних сумішей" потужність 20 т/г (п/п. № 3 додатку № 1 до договору від 27.02.2015 року).

Також, в підтвердження наведених обставин щодо зазначенні в акті прийому передачі до договору від 27.02.2015 іншої назви майна, ТОВ "Полірем" надана

ш
спр

нотаріально посвідчена заява свідка учасника ТОВ "Полірем-Логістика" Галаган, Ю.О.

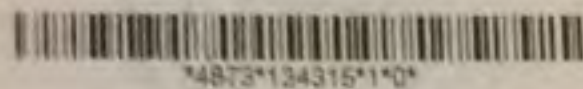
Судом першої інстанції вірно встановлено, що ухвалою Господарського суду міста Києва від 17.12.2014 у справі № 910/24368/14 порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "Полірем", визнано безспірні грошові вимоги ТОВ "Єдина Торгова Система-Київ" до ТОВ "Полірем" у розмірі 644 979,61 грн., введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем".

Згідно повідомлення № 30949 від 27.04.2016 про результати проведення аукціону з продажу майна ТОВ "Полірем", призначеного на 25.04.2016, опублікованого на веб-сайті Вищого господарського суду України, а також на веб-сайті Міністерства юстиції України зазначено, що аукціон з продажу майна підприємства - банкрута ТОВ "Полірем" призначений на 25.04.2016 року, визнаний такий, що відбувся. Реалізовано майно: ЛОТ М 1 Комплекс будівель та споруд з обладнанням, інвентарем, матеріальними запасами та транспортними засобами, за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1. Переможець Учасник № 1 Терещенко О.В., до якого серед іншого входило майно: силоса для цементу - 120 куб.м. - 2 шт були у використанні, стан задовільний (поз. №29 договору застави №12/141126); каркас лінії затирок - 1 шт був у використанні, стан задовільний (поз. № 2 договору застави № 12/141126); пульт управління лінією затирок - 1 шт був у використанні, стан задовільний (поз. №3 договору застави № 12/141126); норія стрічнова НЛП - 00.000 - 1 шт був у використанні, стан задовільний (поз. № 4 договору застави № 12/141126); Бункер великий - 1 шт був у використанні, стан задовільний (поз. № 5 договору застави №12/141126); силос малий - фасована машина - 1 шт був у використанні, стан задовільний (поз. № 6 договору застави № 12/141126); фасована машина - 1 шт. був у використанні, стан задовільний (поз. № 7 договору застави № 12/141126); бункер під шнек - 1 шт був у використанні, стан задовільний задовільний (поз. № 8 договору застави № 12/141126); шнек ПШ-00.000 - 1 шт. був у використанні, стан задовільний задовільний (поз. № 9 договору застави № 12/141126); прискорювач змішувача - 1 шт. був у використанні, стан задовільний задовільний (поз. № 10 договору застави № 12/141126); змішувач - 1 шт. був у використанні, стан задовільний (поз. №11 договору застави № 12/141126); фільтр ФК-14 - 1 шт. був у використанні, стан задовільний (поз. № 12 договору застави № 12/141126). Також було реалізоване майно ЛОТ № 2 автонавантажувач G20SC-2, за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1. Переможець Учасник № 1 Терещенко О.В.

Враховуючи наведене, майно, а саме: два силоси для цементу - 120 куб.м. (поз. № 29 договору застави) та лінія з виробництва заповнювачів швів (поз. № 2-12 договору застави), всупереч доводам третьої особи станом на час укладення опорюваного правочину із володіння ТОВ "Полірем" не вибувало.

Окрім того, на даний час вказане майно на праві власності Товариству з обмеженою відповідальністю ТОВ "Полірем" не належить. Належних доказів права власності до суду не надано.

При вирішенні спору про визнання недійсним оспорюваного правочину підлягають застосуванню загальні приписи ст.ст. 3, 15, 16 Цивільного кодексу України, які передбачають право кожної особи на судовий захист саме порушеного

цивільного права. За результатами розгляду такого спору вирішується питання про спростування презумпції правомірності правочину і має бути встановлено не лише наявність підстав недійсності правочину, що передбачені законом, але й визначено, чи було порушене цивільне право особи, за захистом якого позивач звернувся до суду, яке саме право порушено, в чому полягає його порушення, оскільки в залежності від цього визначається належний спосіб захисту порушеного права, якщо воно мало місце (відповідна правова позиція викладена в постанові Верховного Суду України від 01.06.2016 у справі № 920/1771/14).

Відсутність порушеного або оспорюваного права позивача є підставою для ухвалення рішення про відмову у задоволенні позову, незалежно від інших встановлених судом обставин.

Пунктом 2.10 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 29.05.2013 №11 роз'яснено, що якщо чинне законодавство прямо не визначає кола осіб, які можуть бути позивачами у справах, пов'язаних з визнанням правочинів недійсними, господарському суду для вирішення питання про прийняття позовної заяви слід керуватися правилами статей 1 і 2 ГПК України. Отже, крім учасників правочину (сторін за договором), а в передбачених законом випадках - прокурора, державних та інших органів позивачем у справі може бути будь-яке підприємство, установа, організація, а також фізична особа, чії права та охоронювані законом інтереси порушує цей правочин.

ТОВ "Полірем" (як не стороною оскаржуваного правочину) не доведено того, що в результаті укладення договору купівлі-продажу від 27.02.2015 із його володіння вибуло майно, а саме: два силоси для цементу - 120 куб.м. (поз. № 29 договору застави) та лінія з виробництва заповнювачів швів (поз. № 2-12 договору застави).

При цьому, слід зазначити, що у переліку основних засобів (додаток №1 до договору купівлі-продажу від 27.02.2015) вказане майно відсутнє, а доводи про зміну директором ТОВ "Полірем-Логістика" Губніциним А.С. назви вказаного майна визнаються колегією суддів недоведеними.

У будь-якому випадку, як вже було вказано, майно, а саме: два силоси для цементу - 120 куб.м. (поз. № 29 договору застави) та лінія з виробництва заповнювачів швів (поз. № 2-12 договору застави), було реалізовано на аукціоні з продажу майна ТОВ "Полірем".

З огляду на наведене, позивачем не доведено того, що його права або охоронювані законом інтереси були порушені укладенням оспорюваного договору.

Доводи апелянта - ТОВ "Полірем" наведених висновків не спростовують, а тому не можуть бути підставою для задоволення вимог апеляційної скарги.

Таким чином, суд першої інстанції дійшов вірного висновку про необґрунтованість заявлених товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем" вимог.

Щодо заяви ТОВ "Полірем Київ" про застосування строку позовної давності до вимог третьої особи з самотійними вимогами, слід зазначити наступне.

За змістом частини першої статті 261 Цивільного кодексу України позовна давність застосовується лише за наявності порушення права особи.

Отже, перш ніж застосовувати позовну давність, господарський суд повинен з'ясувати та зазначити в судовому рішенні, чи порушене право або охоронюваний

законом інтерес позивача, за захистом якого той звернувся до суду. У разі коли таке право чи інтерес не порушені, суд відмовляє в позові з підстав його необґрунтованості. І лише якщо буде встановлено, що право або охоронюваний законом інтерес особи дійсно порушені, але позовна давність спливла і про це зроблено заяву іншою стороною у справі, суд відмовляє в позові у зв'язку зі спливом позовної давності - за відсутності наведених позивачем поважних причин її пропущення.

Враховуючи необґрунтованість заявлених ТОВ "Полірем" вимог, позовна давність не може бути застосована до спірних правовідносин.

З огляду на викладене, оскаржуване рішення місцевого господарського суду підлягає залишенню без змін в частині відмови у задоволенні позовних вимог третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору - товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем".

Рішення є законним тоді, коли суд, виконавши всі вимоги процесуального законодавства і всебічно перевіривши обставини, вирішив справу у відповідності з нормами матеріального права, що підлягають застосуванню до даних правовідносин. Обґрунтованим визнається рішення, в якому повно відображені обставини, які мають значення для даної справи, висновки суду про встановлені обставини і правові наслідки є вичерпними, відповідають дійсності і підтверджуються достовірними доказами, дослідженими в судовому засіданні.

Перевіривши юридичну оцінку обставин справи та повноту їх встановлення у рішенні місцевого господарського суду, колегія суддів дійшла висновку про те, що господарським судом не було всебічно, повно та об'єктивно розглянуто в судовому процесі всі обставини справи в їх сукупності, що призвело до невірних висновків про необґрунтованість позовних вимог товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика".

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 275 Господарського процесуального кодексу України суд апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги має право скасувати судові рішення повністю або частково і ухвалити нове рішення у відповідній частині або змінити рішення.

Зміна судового рішення може полягати в доповненні або зміні його мотивувальної та (або) резолютивної частини (ч.4 ст. 277 Господарського процесуального кодексу України).

З урахуванням всіх обставин справи в їх сукупності, колегія суддів дійшла висновку про те, що апеляційна скарга ТОВ "Полірем-Логістика" підлягає частковому задоволенню, а оскаржуване рішення місцевого господарського суду - скасуванню в частині відмови у задоволенні вимоги про визнання недійсним договору купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року, з прийняттям нового - про її задоволення.

Крім цього, колегія суддів дійшла висновку про зміну мотивувальної частини рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 в частині висновку щодо визнання необґрунтованою вимоги про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17 лютого 2015 року та незастосування до даної позовної вимоги строку позовної давності.

Враховуючи часткове задоволення як позовних вимог, так і вимог апеляційної

скарги позивача, витрати по сплаті судового збору за подання позовної заяви та апеляційної скарги покладаються на сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

Стосовно апеляційної скарги товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем", то колегія суддів дійшла висновку про залишення її без задоволення, а рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 в частині відмови у задоволенні позовних вимог третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору - товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" - без змін.

Оскільки, у задоволенні апеляційної скарги ТОВ "Полірем" відмовлено, відповідно до ст. 129 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору за її подання покладаються на апелянта - ТОВ "Полірем".

Керуючись ст.ст. 240, 269, 275, 281 - 284 Господарського процесуального кодексу України, Північний апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" на рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 задовольнити частково.

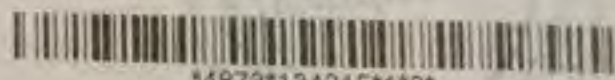
2. Рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 про відмову у задоволенні позовних вимог товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" скасувати в частині відмови у задоволенні вимоги про визнання недійсним договору купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року та прийняти нове, яким вказану вимогу задовольнити повністю.

3. Визнати недійсним договір купівлі-продажу майна від 27 лютого 2015 року, укладений між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Михайленко С.А. та зареєстрований в реєстрі за №311.

4. В частині відмови у задоволенні вимоги товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17 лютого 2015 року, укладеного між товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" та товариством з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ", посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Михайленко С.А. та зареєстрованого в реєстрі за №208, рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 – залишити без змін.

5. Змінити мотивувальну частину рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 в частині висновку щодо визнання необґрунтованою вимоги про визнання недійсним попереднього договору купівлі-продажу майна від 17 лютого 2015 року та незастосування до даної позовної вимоги строку позовної давності.

6. Стягнути з товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" (02660, м. Київ, вул. Віскозна, будинок 3, код 39456372) на користь товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" (01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, будинок 26, код 32159979) 1 762 грн. судового збору за подання позовної заяви.

7. Стягнути з товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем Київ" (02660, м. Київ, вул. Віскозна, будинок 3, код 39456372) на користь товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем-Логістика" (01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, будинок 26, код 32159979) 2 643 грн. судового збору за подання апеляційної скарги.

8. Доручити Господарському суду міста Києва видати відповідні накази.

9. Апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" залишити без задоволення, а рішення Господарського суду міста Києва від 06.09.2018 у справі №910/2030/18 в частині відмови у задоволенні позовних вимог третьої особи із самостійними вимогами щодо предмета спору - товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" залишити без змін.

10. Судові витрати зі сплати судового збору за подачу апеляційної скарги товариства з обмеженою відповідальністю "Полірем" покласти на її заявника – третю особу із самостійними вимогами щодо предмета спору.

11. Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена в касаційному порядку шляхом подання касаційної скарги до Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду протягом двадцяти днів з дня складання її повного тексту.

Повний текст постанови складено: 26.02.2019 року.

Головуючий суддя

Є.Ю. Пономаренко

Судді

Л.Г. Смірнова

З оригіналом
вірно

М.А. Дідиченко

нає. судді

О.В. Правосудова